

Nasprotje interesov

ZIntPK nasprotje (tudi navzkrižje, konflikt) interesov definira kot **okolščine, v katerih zasebni interes uradne osebe vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje njenih javnih nalog**. Zasebni interes uradne osebe pomeni premoženjsko ali nepremoženjsko korist zanjo, za njene družinske člane in za druge fizične osebe ali pravne osebe, s katerimi ima ali je imela osebne, poslovne ali politične stike.

Za ugotovitev nasprotja interesov torej zadostuje že **videz**, da hkratno opravljanje določenih funkcij ali nalog vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje javnih nalog tega posameznika. Ustvarjanje videza, da določena okoliščina vpliva na korektno opravljanje javnih nalog, mora temeljiti na realnih oziroma opredmetenih (pred)postavkah, povezanih z dejanskimi pristojnostmi uradne osebe v konkretnem primeru.

Ob tem je treba biti pozoren tudi na ustrezno razlikovanje med institutoma nasprotja interesov in nezdržljivosti funkcij. Na zakonski ravni je hkratno opravljanje nekaterih funkcij oziroma del in dejavnosti zaradi pristojnosti in pooblastil, ki pritičejo posamezni funkciji, izrecno prepovedal že zakonodajalec z institutom nezdržljivosti, kar pomeni, da posameznik teh funkcij ne sme opravljati hkrati. Vse »funkcije«, ki niso zajete z institutom nezdržljivosti, pa posameznik lahko opravlja, vendar je ves čas dolžan paziti na morebitno nasprotje interesov in storiti vse, da se mu izogne. Določbe o nasprotju interesov po naravi stvari terjajo upoštevanje vseh relevantnih okoliščin vsakega konkretnega primera posebej.

Določbe ZIntPK o dolžnem izogibanju nasprotju interesov zavezujejo **uradne osebe**, med katere ZIntPK prišteva funkcionarje, uradniki na položaju, druge javne uslužbenke, poslovodne osebe in člane organov upravljanja, vodenja in nadzora v subjektih javnega sektorja. V primeru, da posameznik nima statusa uradne osebe, o nasprotju interesov skladno z ZIntPK ni mogoče govoriti, seveda pa to ne pomeni, da ni podano nasprotje interesov skladno z drugim zakonskim ali podzakonskim predpisom ali etičnim kodeksom.

Dolžnost izogibanja nasprotju interesov je v prvi vrsti določena za uradno osebo, ki mora ob nastopu službe ali funkcije ali kadarkoli med njenim izvajanjem takoj, ko ugotovi dejansko ali možno nasprotje interesov, o tem pisno obvestiti predstojnika, če nima predstojnika, pa komisijo. Predstojnik oziroma komisija morata najkasneje v 15 dneh odločiti o obstoju nasprotja interesov; seveda pa ni ovir za to, da se uradna oseba izogne tej proceduri in se sama izloči iz dela na zadevi, kjer je prisoten (tudi) njen zasebni interes oziroma odkloni delo, kjer bi lahko ta interes vplival na objektivno in nepristransko opravljanje njene javne funkcije. Če obstaja verjetnost, da je pri uradnih ravnanjih določene uradne osebe obstajalo nasprotje interesov, pa lahko komisija tudi sama uvede postopek ugotavljanja dejanskega obstoja nasprotja interesov in posledic tega nasprotja.

Ob tem je treba posebej povedati, da se določbe ZIntPK o dolžnem izogibanju nasprotju interesov ne uporabljajo za postopke, v katerih je izločitev uradne osebe urejena z drugim zakonom.

Zakonske določbe

37. – 40. člen [ZIntPK](#)